

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SA Magdalena Kostro-Wesołowska (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Lasota

SA Agnieszka Ambroziak

pó rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 sierpnia 2018 r. w Warszawie sprawy [REDAKTOWANE]

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek zażalenia [REDAKTOWANE] na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych Sekcji ds. odwołań od decyzji zmniejszających wysokość emerytur i rent byłym funkcjonariuszom pełniącym służbę na rzecz totalitarnego państwa

z dnia 11 czerwca 2018 r.

sygn. akt XIII 1U 1668/18

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie XIII Wydziałowi Ubezpieczeń Społecznych Sekcji do spraw odwołań od decyzji zmniejszających wysokość emerytur i rent byłym funkcjonariuszom pełniącym służbę na rzecz totalitarnego państwa

Bożena Lasota

Magdalena Kostro-Wesołowska

Agnieszka Ambroziak

Na oryginale widoczny podpis
za zgodność
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Agnieszka Ambroziak

Sygn. akt III AUz 821/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie o sygn. akt XIII 1U 1668/18 z odwołania [REDAKTOWANO] od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie, o ponownym ustaleniu wysokości świadczeń, wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708 ze zm.) – dalej jako: „ustawa zaopatrzeniowa”.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wystąpienie z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. akt XIII 1U 326/18 o zbadanie zgodności z Konstytucją zastosowanych przez organ emerytalny przepisów prawa materialnego uzasadniało zawieszenie niniejszego postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem przez [REDAKTOWANO] w całości. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że w okresie od 1 kwietnia 1987 r. do 31 lipca 1987 r. przebywała kolejno na zaległym urlopie wypoczynkowym po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego, a następnie korzystała z urlopu wychowawczego. Wyjaśniła również, że skierowanie jej do pracy w Wydziale Paszportów SB WUSW w [REDAKTOWANO] miało charakter fikcyjny, służący wyłącznie do czasowego zwolnienia etatu w Wydziale Ogólnym WUSW w [REDAKTOWANO].

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie należało uchylić.

Zastosowaną przez Sąd Okręgowy podstawą zawieszenia postępowania dotyczącego świadczeń ubezpieczonego jest przepis art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c., a zatem regulacja dotycząca możliwości zawieszenia postępowania z uwagi na wynik postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sąd Okręgowy wystąpił z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego, gdyż powziął wątpliwości, czy art. 15 c, art. 22 a oraz art. 13 ust. 1 lit 1c w zw. z art. 13 b ustawy zaopatrzeniowej w związku z art. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie tej ustawy są zgodne z art. 2, art. 30, art. 32 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 w zw. z

art. 31 ust. 3 Konstytucji RP z uwagi na ukształtowanie regulacji ustawowej w sposób ograniczający wysokość świadczeń, pomimo odpowiedniego okresu służby i w zakresie w jakim dokonano tą regulacją naruszenia zasady ochrony praw nabytych, zaufania obywatela do państwa prawa i stanowionego przezeń prawa, niedziałania prawa wstecz, powodującego nierówne traktowanie części funkcjonariuszy w porównaniu z tymi, którzy rozpoczęli służbę po raz pierwszy po dniu 11 września 1989 r., skutkując ich dyskryminacją.

W sprawie odwołująca się już w odwołaniu od zaskarżonej decyzji wskazywała na okoliczności i przedłożyła dokumenty, które mogą (choć nie muszą) mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i co za tym idzie konieczności zastosowania przepisów poddanych kontroli Konstytucyjnej. Sąd Okręgowy nie rozważył czy okres przebywania kolejno na zaległym urlopie wypoczynkowym po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego, a następnie okresu urlopu wychowawczego od 1 kwietnia 1987 r. do 31 lipca 1987 r. ma jakiegokolwiek znaczenie dla podjęcia decyzji procesowej w przedmiocie zawieszenia postępowania ze względu na wystąpienie z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego. Nie wynika to bynajmniej z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało uwzględnieniu, co jednocześnie skutkowało uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu na zasadzie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji.

Sędziowie:

Przewodniczący:

Bożena Lasota

Magdalena Kostro-Wesołowska

Agnieszka Ambroziak

Na oryginale właściwie podpisy
za zgodność
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Anna Beta